

Religieuze waarden spreken niet vanzelf

Yfke Nawijn

Soms zat ik bij iemand thuis met diens jonge katje op mijn schoot, soms op een terras met stadsgeluiden of was ik te gast op een werkplek. De afspraken met geïnterviewden voor De Linker Wang brachten mij de afgelopen zeven jaar op afwisselende plekken. De laatste anderhalf jaar gingen de gesprekken via videoverbindingen en dat bleek ook goed te kunnen, met als voordeel dat het me veel reistijd scheelde. De gemene deler was dat het mooie gesprekken waren en dat de geïnterviewden zonder uitzondering graag vertelden over wat hen bezighield, hun drijfveren en de idealen die zij probeerden te verwezenlijken om de samenleving wat groener, eerlijker of inclusiever te maken. Soms kwamen deze voort uit een religieuze overtuiging, vaak ook niet. Dat vond ik het spannende aan De Linker Wang: waarin voegen we iets toe bij alle 'gewone' politieke ideeën? Nu ik stop als redactielid denk ik daarover na.

Van jongs af aan ben ik zelf met protestantse waarden en normen verweven. Het was overzichtelijk op christelijke scholen, de kerk en clubs:

Zo vanzelfsprekend is het niet. Al tijdens mijn jeugd (jaren '80) merkte ik dat. Er was polarisatie, ik zag dat in onze gereformeerde kerk: rond de kernwapendiscussie waren er twee posities die lijnrecht tegenover elkaar stonden als het ging om vrede en veiligheid. Op de christelijke school liepen leerlingen met stickers of buttons van de twee kampen op hun tassen. Dus al deel je dezelfde godsdienstige richting, met dezelfde Tien Geboden als basisnormen, dan wil dat nog niet zeggen dat je het met elkaar eens bent over wat dat in de praktijk betekent. Dat vind ik tot op de dag van vandaag intrigerend. Kun je wel spreken van christelijke waarden en normen?

Vanuit mijn religieuze ideeën vond ik het fijn toen ik De Linker Wang ontdekte en daar mijn opvattingen kon staven en doorontwikkelen. Mijn levensbeschouwelijke drijfveren leidden als vanzelfsprekend naar een politieke richting met waarden als solidariteit, eerlijk delen, bescherming van natuur en klimaat, en vrede. Maar je kunt dus vanuit gedeelde religieuze overtuiging bij

Yfke Nawijn neemt na 7 jaar afscheid van de redactie. 'Ik heb het met plezier gedaan, maar de combinatie met mijn werk (en nu ook studie) wordt lastiger. Ik vertrek met een gerust hart want het is mooi dat er een aantal nieuwe redactieleden is!'

Eigen foto

van dat laatste een voorbeeld in een interview in de krant, wat te ver voert om hier weer te geven, maar het zet aan het denken.

De Linker Wang mag die vraag blijven stellen: 'wat drijft jou', waarom is iets belangrijk voor je en wat betekent dat voor de keuzes die je maakt in je leven, je handelen, je politieke of maatschappelijke inzet? Dan vinden we elkaar misschien wel meer dan als we alleen kijken naar een religieus etiket.

'Kun je wel spreken van christelijke waarden en normen?'

met wie ik omging, kwam uit dezelfde leefwereld. Die wereld werd groter en diverser toen ik ging studeren en werken, en dat had natuurlijk ook te maken met de secularisering en ontzuiling. Toch zijn er nog voldoende organisaties, instellingen of politieke partijen op religieuze grondslag. De onderliggende idee is dat je religieuze achtergrond uitmaakt hoe je je functie en verantwoordelijkheden vormgeeft. Wie er gebruik van maakt, weet wat hij of zij kan verwachten want de waarden en normen zijn duidelijk, toch?

verschillende waarden uitkomen. Zo zijn er protestanten bij partijen uit het hele politieke spectrum van links tot rechts te vinden. Ook kun je uit verschillende levensbeschouwelijke richtingen dezelfde waarden delen, de waarde 'naastenliefde' is niet expliciet christelijk of islamitisch of humanistisch. En eenzelfde waarde kan ook nog leiden tot uiteenlopende normen. In een norm wordt zichtbaar hoe je de waarde tot uiting laat komen. Bij naastenliefde betekent dat voor mij heel wat anders dan voor iemand in orthodox-christelijke hoek. Ik las

Ik heb veel respect voor wie de eigen idealen vormgeeft in werk of maatschappelijke betrokkenheid. Voor De Linker Wang mocht ik veel mooie voorbeelden beschrijven. Ik ken ze ook in mijn eigen omgeving. Waar de diepste waarden en drijfveren ook op geground zijn, ik hoop dat we steeds de verhalen en idealen blijven zien en delen, dat brengt hoop en perspectief.

Wat doe ik zelf met mijn idealen? Tijd om daar eens bij stil te staan, of nee, in beweging te komen.